

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Sermones Fratris Gabrielis Barelete ordinis predicatorum
tam quadragesimales: q[uam] de sanctis**

Barletta, Gabriel

Parisius, 1507, XXV. Jan.

Feria sexta in capite ieiunij: de elemosina.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69837](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69837)

Feria sexta

amaro terrore cōcutit: & mordax
cōscientie stimulus lacerat: Recolit
vetita q̄ cōmisit videt mandata q̄ ne-
gligenter implere cōtempnit. Probat
immobile sibi districte vltionis iudi-
cū inuitabilē imminere. Manere sa-
tagit. ire cōpellit Recupare vult p̄di-
ta: et nō audīt. Pone exemplū hic.
Cosme de medicis Qui flens in mor-
te: dixit sue cōsorti O quot & q̄ta sunt
hōi in vltimovite sue. In quo q̄dē exi-
tu: citat ad reddendū rōnē de tribus
p̄rio de aia. Quā societate ei fecerit
Cū dicat deus Venite. iij Custodi te
metipm̄ a iam tuā sollicitate. Secūdo de
corpe Si nimis delicate fuerit nutri-
tū: qz recalcitrat: vnde Paul⁹. Scias
vniūquīsqz vas suū possidere. Et. i.
Pol. Bīa debet esse regēs: corpus ho-
rectū Idē Bonum est corpus regē ab
aia. Tertio de tēpore amisso. vñ scri-
ptura. Eccl. iij. Conserva tēpus: et
declina a malo Quo nihil preciosū
pōt repiri. Sen. i. epla. Nihil precio-
sus tēpore. Et subdit rōnem dī. Oīa ml.
Lucilli aliena sunt: tēps t̄m nostrū est
In cronica ordinis. Exēplū. Quidā
frater deuot⁹ s̄ofone er̄ns post ma-
f. Audiuit vocē lugubrē. Querens qz
esset. Ego inquit s̄vna aia dā. ista: q̄
amarissime de se ovitā meā sumi cum
alijs dānatis. Et de nulla re t̄m dolē-
mus: sicut d̄ tēpore qd̄ inutilit̄ expēdim⁹
et pecando cōsumpsim⁹. Ubi in vna
hora potuissim⁹ de pctis penituisse.
patet scdm̄. ¶ Tertū mysteriū r̄c.
In p̄mo mysterio argumentatum est
pro parte negatiua. qz homo in mor-
te cōtūctiqz pessim⁹ saluari potest.
R̄ h̄deo q̄veruz ē cū sit liberi arbitrijs
Sed p̄crastinās h̄c quersionē mari-
na cū difficultate saluat̄ Qz pctōr fe-
cit habitū in malo: qz habit⁹ in natu-
ram quertit̄ vt h̄z ph̄s. i. Eth. i. vñ
Cōsuetudo ē altera natura. Et. i. Re.
Difficile ē resistere cōsuetudini. Et in
uen. libro. ij. S. ar. i. Cōsuetudo mali
tenet incurabile vulnus. Qui. ij. de
orte. Nihil assuetudine maus. Et

Mar. lib. Undiqz suscepto Mens est
sueta malo: firmitus heret ei. Cice. ij.
Tuscu. Cōsuetudinis magna vis ē.
Et de hac cōsuetudinis efficacia lo-
quunt̄ Cano. xxiij. q. i. c. Scisma. Et
extra de cōsuetudine. c. si. c. Cū tan-
to Tanto inquit grauiorā sunt pecca-
ta: q̄to diutius infelicē aiam detra-
nent alligatā. Et p̄ iuri. in autētico
Ut nulli iudicij liceat habere. col. iij.
Et. ff. de penis. l. Capitaliū. Et. C. de
epali audientis. l. nemo. Et. ff. ad ma-
cedomanū Et isti. de rerū diuisione. s.
pauonum. Cū ergo pctōr sit imbut⁹
et habitus in mali: et difficile sit
mutare habitū. iō dānat. ¶ Scō rōne
obdurationsis. Quāto qz cōuersionē
tardat plus obdurat̄ in pctis p̄ quib⁹
non quertit̄ S. reg. Pctm̄ qd̄ per peni-
tentiā nō dissoluit mox suo pondere
ad aliud trahit̄. Tertio rōne elōgatio-
nis Quāto quis in pctis morat̄: tan-
to se elongat a deo. Sed nō c̄versimī-
le: qz quis in vna hora vel momento ad
penitentiā verā reuertat̄: q̄ per. l. an-
nos: vel circa in pctis fuit. Jō S. reg.
iij. Dialo. de S. uro romano q̄ p̄ue-
tus morte r̄ senio cōfectus in pctis in-
d ucijs pctit̄ vsqz mane. Sed nō fuit
ei cōcessum Et de machario q̄ requis-
sunt a demone. Cur pauci saluantur
Qz inquit sperant in morte saluari
sic p̄crastināt suam conuersionē. Et
reperiunt se deceptos.
¶ C. e. vi. i capite ic. De elemosyna.

Audistis quia
dictū est anti quis. Diliges primū tuū: odio
habebis inimicum tuum. Mar. v. fin
Tho. in cathena aurea. De triplici
amore hodie xp̄us loquit̄. Primo sui
primū. Secūdo sui. Tertio anime no-
stre Apud antiquos fuit hec lex. qz nō
nisi amici diligerētur. Ego autē dico
vobis diligite inimicos vestros. Se-
cundū Criso. Inimici nostri possūt
considerari quatuor modis. ¶ P̄rio

quo ad naturā: pro vt sunt ad imagi-
nem dei facti. Et tunc sunt diligendi
qz boni sunt. i. Thi. iij. Ois creatura
dei bona est. Sen. ij. Vidit de^o cūcta
q fecerat et erāt valde bona. Si quo
ad naturā homo esset malus: deus
vtiqz eēt malus: qd est impossibile.
¶ Scdo q ad culpā. Et tūc sunt odie-
di: qz vt pctōres odit deus illos Eccl.
xij. Altissim^o odio hz pctōres. Et ps.
Iudis odio habui. Dis. lxxxvi. Leo pa-
pa. Odio habeant pctā nō homines.
¶ Tertio quo ad penā: inq̄tūm sunt
pene eterne dediti Quo ad hoc debe-
mus eis cōpari: qz ad mortē aie ten-
dunt. Un̄ ps. Uidi p̄uancantes et ta-
hescebā. ¶ Quarto quo ad indigētā
Et sic eis debem^o subuenire Ro. xij.
Si esurierit inimic^o tu^o: ciba illi. Si
sirit: potū da illi. Ideo dicit diligite
ini. ve. Quo ad primū. Scdo loquit^r
de amore sui postq̄ dixit de amore er-
ga inimicos: et vos estote perfecti. s.
in amore dei sicut: et pater vester cele-
stis perfectus ē scz in amore vestri. i.
sicut pfecte diligit vos et vos ipm De
quo amore. Jere. xxxi. In charitate
perpetua dilexi te. Johan. iij. Sic de^o
dilexit mundum vt filium. et. Ter-
tio loquit^r de amore aie di. Videte ne
iusticiā vestrā faciatis corā hoīnib^o
vt videamini ab eis. Iusticiā id est
bonā opationē. Que iusticiā cōsistit
in duob^o. Primo in elemosinā largi-
tione. Scdo in deuota oratione. Pri-
mo et. Sed hec iusticiā pdiē quādo
fit ex vana gloria et pōpa mūdi. Un̄
dicit. Cū facis elemosinā noli tuba-
canere Illi canūt tuba: q faciūt eā ex
pōpa. Sed qñ fit pure ppter deū tūc
est fructuosa: alioquin tales non ha-
bent hic mercedē suā. Scdo hec iusti-
ciā p̄sistit in deuota orōne. Et hec est
cōtemplatiuoz: sed hec iusticiā pdiē
nisi ab humano fauore abscondat. Un̄
dñs eam ordinās di. Et cū oraueritis
nō eritis sicut hypocrite tristes: qui
orāt et. Sed cū oraueris: intra in cu-
biculū tuū: et clauso ostio ora patrem

tuū in abscondito. Et pater tu^o q vt
det te in obscuri. reddet tibi. s. merce-
dē. Applica De elemosina. iij. sūt. et.
¶ Primū. dicitur inductionis.
¶ Scdm. dicitur fructificationis.
¶ Tertium dicitur. conditionis
¶ Circa primū iducimur ad faciēdū
elemosinā. iij. rōne. Prio p̄ceptionis.
Scdo auctoritatis. Tertio p̄prietatis.
Prio rōne et. Scdm Tho. xij. q.
xxxij. ar. v. Ricar. iij. di. xv. ar. ij. Ele-
mosina ē de p̄cepto. iij. legis. Prio le-
gis naturalis. Diuina. Canonicalis
Ciuilis. Prio natu. al. Que lex icepit
ab Adā vsqz moysē. In q̄ tēpore mū-
dus viuēbat sine lege scripta: tātūmō
sz legē nakalē vt dī. i. et. et di. ix. Sa-
ne. Et. x. q. i. Placuit. que lex clamat.
Mat. vij. Quicūqz vult: vt factiāt vo-
bis hoīes et vos et. Si prim^o indiget
pane vino veste. et alijs necessarijs da
ei. i. Johā. iij. Nō diligam^o hōo neqz
lingna: sz ope et veritate. Et rō est: qz
ius naturale vult vt amic^o amico sub-
ueniat. Teste phi. ix. Erhi. Amic^o e-
debet habere e ad amicū. sicut ad seipz
et Mat. xij. Diliges primū tuū et. Qd
hōū sicut seipz. declarat a Cano. di.
ij. et. Proximos nostros tūc diligim^o
sicut nos. qñ in eoz necessitatib^o sub-
uenim^o. Scda et. i. euāgē. Luc. xi. di.
xps. Date eleme. hñā. et oia mūda sūt
vobis. In eodē. xij. Uēdite que possi-
detis: et date elemosi. Et Mat. vi. Esto-
te misericordes sicut et pater et. Nul-
libi. legi^t q deus vocet pater potētie
nec pater sciētie: sz pater mse. Ad in-
nuendū q illi q sūt ei^o filij nō debent
eū imitari in pctētia neqz in scia: sz in
mia. Deus habuit tres filios. s. lucife-
rū: adā: xpm: Primus apperūt suam
potētiā: et iō tāqz fili^o dōgenit fuit ex
heredatus. Scds sciam: et fuit silt ex
heredat^o. Tertio plus sapiēs secut^o
est etus miam: et ideo assecutus est he-
reditatem eternam. Imitemur ergo
patrē celestē nō in potētia neqz scien-
tia: sed in mia: et assequemur et nos
hereditatē suā. Estote inquit miseric

Feria sexta

cordes sicut pater vester. Quod et virgo facit. quia bona magorum pauperibus distribuit. Tercia lex dicitur canonialis. distin. xlviij. c. Pasce. Ambro. Pasce fame morientem: si non paupisti occidisti. Et di. lxxxvi. In singulis. Et c. Qui clementiam. Quarta lex et ff. de agnoscendis vel aliendis liberis. l. necare. Nam ille dicitur necare qui alimeta negat que potest patrare. Et. C. de sac. sanc. ec. Et de rebus et privilegijs eaz. l. privilegia. humanitatis nostre est prospicere egenis: ac opera dare ut pauperibus alimenta non desint In quibus verbis merito queritur dubium. Utrum omnes indifferenter teneant dare elemosinam. Ad quod respondet. Tho durandus. iij. dist. xv. et Ric. ibi. Quod aut homo potest illam conferre aut non Si non potest: excusatur. Quis. ff. de reg. iur. l. impossibili. Ad impossibile nemo tenetur. In. ij. Eth. Nemo dat quod non habet. ij. Pol. Nemo ad impossibile magnum mittit: aut potest dare: quia abundat temporalibus bonis: tunc sub precepto tenetur cum necessitas proximi occurrat. Quod sic probatur. Nemo punitur eternaliter: nisi pro mortali. Sed non datur elemosina eternaliter punit ergo et c. Ido xps. Mat. xxv. Ite maledicti in ignem eternum: quare o deus? Furtivi ei et non dedistis mihi manducare. Super quo Aug. Tacet dominus omnia recta iniquorum et omnia mala iniquorum et solum laudat elemosinarum secunditatem et damnat ariditatem. Quare hoc: quia omnia crimina redimuntur elemosinis. Unde in die iudicii solum de ea examinabitur. Igitur ommissio elemosine: est peccatum mortale quod fieri potest. i. Jo. iij. Qui habuerit substantiam huius mundi et videt fratrem suum necesse habere. et clausit viscera sua ab eo. Quomodo charitas dei manet in eo Et hieron. di. lxxxvi. Qui clementiam non habet nec indutus est viscera misericordie et laschrymarum quibus sit spiritualis non adimplet legem christi. In huius figuram

Luce. xvi. dicitur Quod ille epulo acriter redargutus est: quia lazaro indigenti panem non dedit super quo Ber. Si crudelitatis eius arguimus qui substantiam huius mundi habens et videns suum fratrem egere. et clausit viscera sua ab eo: quid dicituri estis in iudicio: qui tot lazaros videtis esurientes et nudos Practica contra divites effluentes multis bonis qui dicitur servus dei Vadatis quod deus faciat vobis. ac si esse pistoz. Deus non est pistoz: quod contra exemplum Johan. xxi. Si comedam bucellam et non comedit pupillum ex ea Unde patet prima ratio Quod scilicet ratione et triplici auctoritate inducitur ad dandam elemosinam. Primo diuinali: canonica. pagana. Primo et c. in ps. xl. Beatus qui intelligit super egenum et pauperem Eccl. iij. Ignem ardentem extinguit aqua et c. Thob. iij. Ex substantia tua fac elemosinam: et noli auertere faciem tuam ab illo paupere: ita enim fiet ut nec a te auertatur facies dei. Esa. lviij. Frange esurienti et c. Deutro. vi. Ideo precipio tibi ut aperias manum tuam egeno et pauperi. qui tecum morantur in terra Quod scilicet auctoritate Cantuarum corum. xvi. q. viij. c. Inuentum. xvij. q. iij. c. Sunt qui. Et di. lxxij. c. Auctoritati. c. Sicut Sicut enim esurientis panis est quem tu detines: nudorum vestimentum est quod tu recludis. et super fluum et miserorum redemptio est et absolutio: pecunia quam tu in terra effodis: Et glo. Non subuenire necessitatem habenti rapina est. Et Thomas scilicet scilicet questione. xxij. ar. v. Bona temporalia sunt communia quo ad usum ei qui indiget. Quis proprietatis sit tua: tamen usus in necessitate est communis In huius figuram In testamento veteri quilibet transiens per vineam alterius saturari poterat sine alia licentia Idem habetur in. l. pendentes. ff. si quis closcarum. ff. de usufructu. et ff. ad. l. rodiam. l. i. §. cum in eadem. Cuiusmodi varia in tempore necessitatis sunt communia

Tertio paginali. Quid lib. de Pō
to Regia crede mihi res est succurre
re lapsis. Plato in Thimotheo. So-
nos viros cōmodos esse decet. Tuli-
us in ofone pro ligario. homines ad
deos nulla re ppius accedunt q̄ ho-
minib⁹ dādo Mercari⁹ Terneqist⁹
Cognata nature diuine est mie h̄tus
Iuue. Mat. viij. Miserere inopum.
Præterea saraceni vt habetur in alco-
rano. qñ agunt aliq̄d festum ⁊ vident
pauperes ad se venire ad poscēdū ele-
molinā flectūt genua agētes deo gra-
tias de tāto bh̄ficio: quem gratāter su-
scipiūt. **T**ertio rōe ⁊c. Quicq̄d dat
pauperi dat: xpo. Mat. x. qui vos reci-
pit: me recipit. Et. xxv. Qd̄v ni ex me
is fecistis mihi fecistis Si das paup̄i
das: xpo. ⁊ econtrario: negas. vij. q. i.
Ois. Qui em̄ negat misericordiā fa-
ciēdam necessitatē patientibus ip̄ni-
chustum negat. Ille Exemplum de
martino. qui medietatem palij dedit
pauperi angelis petētib⁹ quis hoc
fecisset. R̄ndit Martinus adhuc ca-
thecuminus hac veste me p̄terit. Et
de magistro. Jordane qui pauperi ca-
pam dedit: dum iret ad matutinas: tā-
dem vidit crucifixum coop̄tū illa ca-
pa. Unde patet primum.
Scōm dicit ⁊c. Tres sunt utilita-
tes elemosine.
Prima d̄r multiplicationis.
Scōm impetrationis.
Tertia benedictionis.
Prima dicit ⁊c. S̄reg. iij. dya. Ter-
re ne substantie per hoc q̄ pauperi-
bus distribuuntur multiplicātur. Et
puer. xi. Alij diuidūt p̄pa ⁊ vitiores
sunt: alij rapiūt nō sua ⁊ sp̄ in egesta-
te sūt. Qz dicit res facta: cū furto pōt
possideri. patet exēplis de bonifacio
Qui puer ex̄ns triticū matri expēdit
in vsū pauper. Qd̄ mat̄ vidēs pugno
faciē cedebat. Puer aut̄ oratiōe fusa:
horresū plenū inuētus est. Et petrus
Da. inducit exemplum de illo qui de
narium dedit pauperi volens ex illo
emere panem sed domū reuertens in

uenit mensā paratā cū optimo pane
qd̄ fecit deus ex pane dato pauperi.
Et de btō dñico cui panis fuit auct⁹.
Bononie rome. Qz portario p̄cepit.
pauperib⁹ panes dare: ⁊ oia residua
mense frat̄rū. ⁊ de abbate s̄cti bene-
dicti qui vocabatur a monachis deriso-
rie abbas date: qz erat liberalis amo-
tus ab officio omni anno tēpestabāt
vt vix possent viuere cum prius semp
abundarent. Et. iij. Regu. xvij. de vi-
dua que paup̄i helyam p̄phetam cui
nō defuit oleum ⁊ farina: quod mira-
culose p̄sperantur: qz deus non vult
supari in liberalitate. **S**cōa dicit
⁊c. Veniam pro peccatis impetratis
ecclesiastici. ix. Conclude elemosinā
in sinu pauperis. ⁊ ipsa exorabit pro
te. Mat. v. Beati misericordes ⁊c.
h̄ero. ad nepotianus. Non enim mes-
mini me legisse hominem piuz a deo
derelictuz. Lactan. in. vi. Magna est
misericordie mercēs cui de⁹ pollicet
peccata se omnia remissurum.
Exēplū patet de cornelio pagano:
qz pius erat erga pauperes iniss⁹ est
ad eū Petrus vt eū baptizaret. Act.
ix. Ideo Dañ. iij. dicit de Nabucho-
donosor. Qd̄ propheta dedit ei hoc
documentū. Domine mi rex consiliuz
meum accipe. Peccata tua elemosi-
nis redime. Qd̄ etiaz dicitur p̄ouer.
xi. Per misericordiaz purgantur pec-
cata fm magistrum. iij. di. xv. Tres
sunt partes satisfactionis pro peccat-
is. Oratio. Ieiunium Elemosina sed
elemosina est dignior: quia in se com-
prehendit virtutem orationis ⁊ ieiun-
ij. Sed h̄er: quia hodie defecit pie-
tas. alius expendit circa concubinas
alius in tabernis alius in pompis.
Clama hic. O mulieres cum manti-
cis coccineis. Ali⁹ circa caudas mi-
lierum que sunt selle diaboli. alius
circa canes: vt patz de illo cardinali
q̄ circa mille canes nutriebat. O cor-
da adamātina: O ihumani homines.
Qd̄ p̄tra Ber. Clamāt nudi clama nt
famelici nostrum: est quod vane expē-

Feria sexta

ditis. et Ambrosius. iij. offi. Canes ante mensam impastos esse non patimur et homines excludimus. Uerte te ad ciues oculo toruo: et clama. Ad vos clamo. O pomposi ciues. q. pupillos: viduas: peregrinos: et seruos dei obliuiscimini. Deus non vos fecit dominos rerum temporalium: sed dispensatores. Quod bene Ambrosius dicit. Non sunt hominis bona que secum ferre non potest: sola misericordia comes est defunctorum. Non mireris si dominus tollit. c. cc. duc. Si tempestaris: si omnia sunt aduersa. quia deus post se non facis quod debes: et ipse dabit tibi de flagra. Tertia dicitur benedictionis. Prouer. xxij. Qui prouus est ad misericordiam benedicetur quia de panibus suis dedit pauperi. Super quo glo. Duplex est benedictio quam habet qui fuit liberalis. Prima est homini quia dolent in mente dicentes. O talis fuit bonus uir: sit benedicta anima sua. Et per oppositum maledicunt. Prouer. xi. Qui abscondit frumenta in tempore suo: maledicetur i populis. Contra illos qui amant penuriam in populo. Clama contra predicatorum qui in orationibus funereis laudant hos infames in mente cum fuerint auari. Sed magna merces. hec dona. hec munera. et amore rapiamur. O diabole presbyteri et fratres et mare nunquam saturantur. Secunda benedictio dei. Math. xxv. Venite benedicti etc. Quam habuit Job. xij. Dominus autem benedixit nouissimis Job.

¶ Tertiū d. etc. Quattuor sunt conditiones elemosine ad hoc ut sit deo grata.

¶ Prima ut sit gratiosa.

¶ Secunda ut sit liberalis.

¶ Tertia ut sit cum sapientia.

¶ Quarta ut sit propria:

¶ Prima etc. ij. Cor. ix. Non ex tristitia. aut ex necessitate. hylarem enim datorē diligit deus. Et cassiodorus lib. de amicitia. c. xxij. Uultu hylari serena facie: et sermone iucundo studet as condire munificentiam tuam. Quicquid

largiris cum hyaritate largire. Contra illos qui dant elemosinam inurum rādo. O diabole presbyteri et fratres et mare nunquam saturantur. Exemplum fratris nostri Tholose. Qui dum pacem quereret. Uade in nosse diaboli inquit: quia est in furno: et mulier. Pater est in pasta. Et alius. Expectamus molinarius a malino. Dux stare ille. Da mihi saltē acū unum: nā erat marzani dixit. Tolle in nosse diaboli. Et de illo alio. Qui facit dicere quod est in domo: ubi est patronus uester: Nō est in domo inquit. quia sic eis mandauit. Venite cras. et in mane et sero per quattuor dies it. eadem hęc parua elemosinam ad illo ifame. Non sic charissime: sed ut dicit. Eccl. xxxv. c. In oī dato hylares fac uultū tuū. Slopus Nobilitat uires frons generosa dapes. Nō te factas tantum rogari da libenter. et proupte: quia dicit Seneca. Nulla res carius emittitur: quam que precibus emptā est. Et M. Varro. Fictē referas gratiam inuitē dari. Semel dedit qui rogatus: bis qui non. Secunda conditio ut etc. quod non fiant pro susceptis beneficiis vel seruitutibus. Sunt multi qui faciunt laborare pauperes et postea dant illis aliquid nomine elemosine cum tamen sit potius merces quam elemosina et est ueditio. Dupliciter ueditur elemosina. Primo quia datur cum quadam uolentia. Aug. Qui dat ut careat teditio interpellantis et rez perdit et meritū. Secundo quia datur spe retributionis. Seneca. Nō est beneficium quod in questum mittitur. hoc dabo. hoc recipiam. suctio est. Fac ergo libenter et copiose. in iuuentute: in senectute. in aduersitate et prosperitate. Tertia conditio: ut sit cum sapientia. Tūc homo facit elemosinam cum sapientia quia non expectat facere post mortem. Elemosina est instar pupille dirigentis animam. Qui uult facere elemosinam tamen post mortem. Quando anima sua egreditur corpus habet lumen post tergum suum: et ideo sepe contigit eum cadere in foueam purgatorum.

vi. Melius est non cadere in fontem
 et inde resurgere. Non expectes qd si
 id faciant qz faciunt si volunt. Si sup
 abundabit. O quot sunt testamenta
 facta iam a. c. annis que adhuc non
 sunt missa in executione: nec adhuc
 mittentur. **Quarta conditio** dicitur
 et c. P. oner. ij. honora dnm de tua
 substantia. Et Greg. No est putanda
 elemosina si pauperibus dispensetur
 qd ex illicitis rebus acquiritur. In
 quibus verbis quattuor sunt decla-
 randa. **Primum** vtrum possit fieri
 elemosina de iniuste acquisitis Rndet
 Tho. ij. q. c. xxxij. ar. vij. Qd aliquid
 iniuste acquisituz dicitur dupli. Uno
 modo qn quis acquirit de usuris et
 male ablatis tunc no pot: qz cōtra iu-
 sticiam Aug. xij. q. v. Noli velle ele-
 mosinas facere de fenore et usuris: ff.
 de hbo. obli. l. si pignore. De alieno
 largiri spes furti est. Contra eos qui
 faciunt capellas: altaria: cōpanille de
 usuris Communiter in talibus sic ē
 de facto ad hoc facit exēplum de illo
 usurario. qui ecclesiā de usuris con-
 struxit Cum episcopus vellet eaz cō-
 secrare diabolus apparuit ei. Et in-
 quit in nomine dyaboli Qz hec capel-
 la est michi dedicata Secō modo di-
 citur iniuste. acquisitū qd est ex ludis
 fortune inuentuz Nec de his pot: fie-
 ri. **Tertio** mō. Non qd ipsa bona sint il-
 licite acquisita: s; mod⁹ acquirēdi vt
 de meretrice q elemosinā pot: dare.
 Ad barbā usurarij Scdm dubiū. vtrū
 iudeus possit: Ad hoc. To. in tracta-
 tu contra iudeos. Qd pot: si hz alia
 bona: a bonis usurarijs. **Tertiu**
 vtrū subditi. Tho. supra Qd nō: nisi
 forte de minimis. **Quartū** vtrū
 vxor possit: Rndet Alber. iij. sentē.
 Quod in quattuor casibus pot: elemo-
 sinā facere. Prio si ē lucrosa in domo
 nec intelligo deducendas expen-
 sas vic⁹ qz vir tenet eam pascere p-
 pter dotē Secō si hz alia bona pter
 dotē: qz sua sunt: potest facere. Que
 dicunt bona patrenalia in glo. c. de

pacis. **Tertio** potest facere de re-
 bus minimis de pane vino potagio.
 et c. Que pntinent ad dispensationem
 dom⁹. **Quarto** ppter bonū viri.
 Puta: qz ipm videt crudelē: scelera-
 tum: blasphemū: vt deus suspendat
 irā vel eū illuminet dat moderatas
 elemosinas occulte benefacit mulier
 qz vt habent Cano. xvi. q. i. c. Reuer-
 timini ppter elemosinas pūssim⁹ de⁹
 suspendit flagella. Ad qd facit illud
 mirabile exēplū. i. Re. xxv. Abigail
 q vtrū habal liberauit a morte. ppter
 panes datos dō ptra voluntatem ei⁹
 Vide hist. qz mirabilis est.
In sabbato primo. xl. Qd beata vir-
 go ē pudentia. et spes. et auxiliū nrm.

Confidite ego
 sum nolite timere Mar.
 vi. Ad laudē gl'iam et hos-
 norē nre dñe intemerate virginis ma-
 rie miraculuz recitat de quodā latro-
 ne: qd oisabbato ob virginis reuerentiā
 ieiunabat. et huiusmodi audiebat. Ipam
 rogās vt nō pmitteret ipm mori sine
 pitione pctōp suoz et pessione. Cui
 maris apparuit di. q non moreret
 sine pitione pp reuerentiā quā ei ha-
 buit. Un moriens saluat⁹ est. Quod
 ego piderās morē soluto ipam saluta-
 bo: et vos vna mecum di. Ave et c. **Cō**
 fidite: ego sū nolite timere. **Recitat**
 euangelista q xps postq facisuit. v.
 milia hoiz d. v. panib⁹. Joh. vi. volue-
 rit ipm facere ragē estimātes qd si p-
 eos pasceret nihil ei deficeret. Xps
 aut volēs supbiā mūdi fugere in exā-
 plū nrm: in mōtē fugit Et vt ē enāge-
 lista: facto miraculo panū cum esset
 sero iussit discipulos ascēdere in na-
 uiculā. Et ipse solus erat in terra. Et
 tūc discipuli fuerūt in magno piculo
 Et hoc quātriplici rōne sūm Glo. Prio
 rōne vēti: qz inquit erat vēt⁹ p-
 trari⁹ Secō rōne loci qz in mari erant vbi
 imminēt picula plura Tertio rōne
 ipis erat sero. Quarto rōne naucleri
 qz xps nō erat cū eis. Quinto rōne lun-